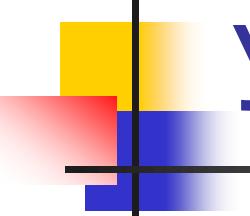
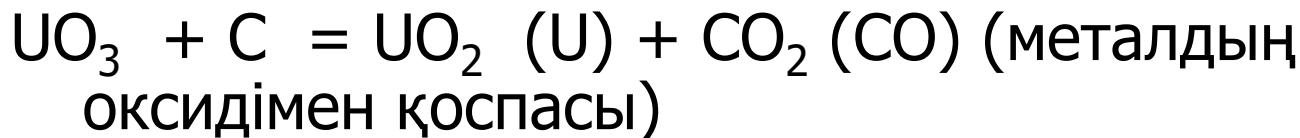

Уран

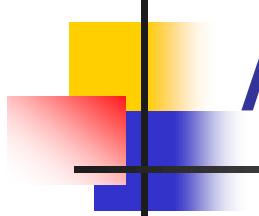

Уран ашылу тарихы

- 1789 ж. Неміс химигі М.Клапрот ашты Уран деген ат берді:

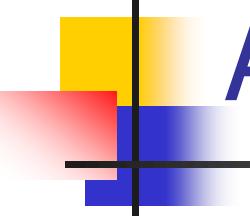

- Француз ғалымы Пелиго 1841 қайта шаты
 - $\text{UO}_2 + \text{C} + \text{Cl}_2 = \text{UCl}_4 + \text{CO}$
- $$\text{UCl}_4 + 4 \text{ K} = \text{U} + 4\text{KCl} \text{ (таза металдық уран)}$$
- Д.И.Менделеев атомдық массасын- U -240 қа өзгертті

Ашылу тарихы

- Уранмен байланысты маңызды ашылулар:
 - Радиоактивтілік құбылысы.
(А.Беккерель 1896 ж);
 - 1939 ж яролардың нейтрондардың әсерінен ыдырауы

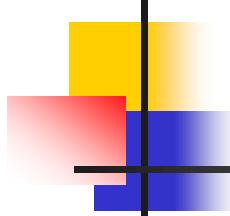

Ашылу тарихы

- Соғысқа дейін (1939) уран және оның қосылыстары шектеулі қолданыста болды (пигменттер, катализаторлар, құймалар). Уран кендерін негізінен радиийді алу үшін қолданды. 1г радий 3 т уран кені;
- 40-шы жылдардан бастап кеңінен қолдана бастады;
- Соңғыжылдарды «Урандық қаута өрлеу» деп атауға болады.

Уранның химиялық қасиеттері

- Электрондық конфигурациясы $5f^3\ 6d\ 7s^2$
- Уран:
 - Поливалентті, тотығу дәрежесі $+2, +3, +4, +5, +6$ ($+7$),
 - сулы ерітінділерде кешен түзеді U_4^+ және UO_2^+ .
- Бұл қасиеттері уранның технологиясында кеңінен қолданылады

Кешен тұзу қабілеті

- Кешен тұзу дәрежесі бойынша

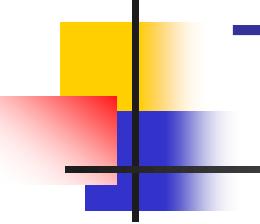
- Кешен тұзу күші бойынша UO_2^{2+}

Фторид > нитрат > хлорид > перхлорат (бір зарядты лигандалар);

- Карбонат > оксалат > сульфат

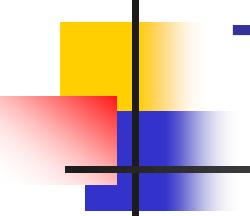
$$K_{[\text{UO}_2(\text{CO}_3)_3]^{4-}} = 2 \cdot 10^{18}$$

$$K_{[\text{UO}_2(\text{SO}_4)_2]^{2-}} = 7,1 \cdot 10^2$$

Табиғаттағы уран

- Сирек кездесетін актинид.
- Жер қойнауындағы салмақтық кларкы $3 \cdot 10^{-4} \%$. Атыннан 1000 есе көп.
- Топырақтағы уранның орташа мөлшері $1 \cdot 10^{-4} \%$.
- Теніздер мен көлдер сularында $3,3 \cdot 10^{-6} \%$
- салыстырмалы көп бөлігі кенорындарында шоғырланған.

Табиғаттағы уран

- 200 жуық уран кенорындары белгілі.
- Маңызды минералдары:
 - Уранинит, настурان, және урандық қаралықтар (черни), құрамында әртүрлі қатынастағы UO_2 – UO_3 ;
 - UO_2 фтораппатит құрамына кіреді, изоморфты түрде Са алмасырады;
 - Органикалық заттармен байланысады (тухолит)

Радиоактивті қатары

СХЕМА РАДИОАКТИВНЫХ ПРЕВРАЩЕНИЙ
В УРАНОВОМ РЯДУ.

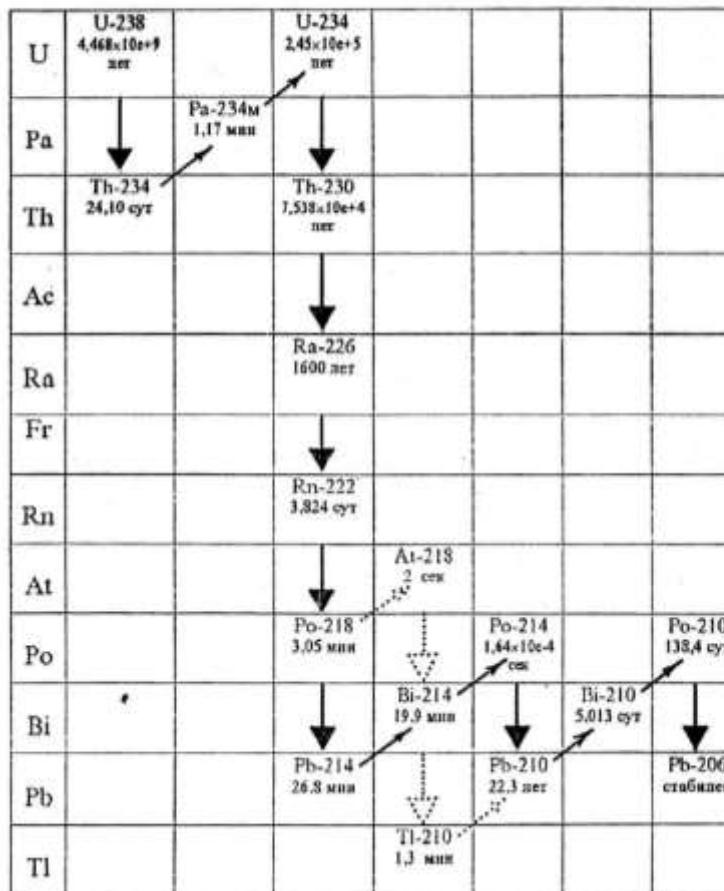
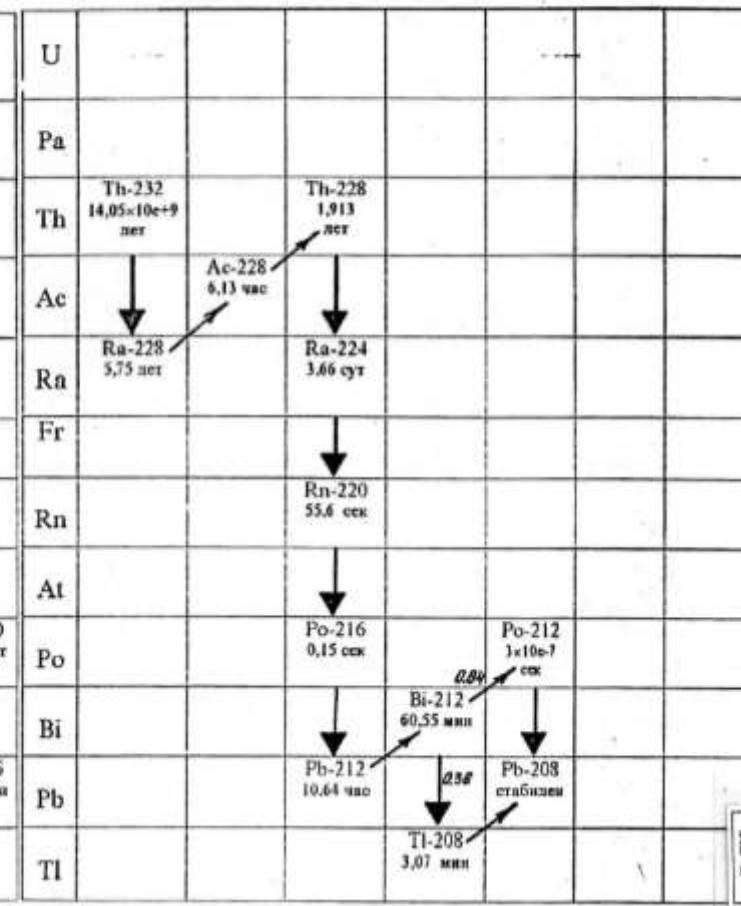

СХЕМА РАДИОАКТИВНЫХ ПРЕВРАЩЕНИЙ
В ТОРНЬЕВОМ РЯДУ.

Уран изотоптарының негізгі сипаттамалары

<i>Изотоп</i>	<i>Период полураспада</i>	<i>Весовое соотношение изотопов в природной смеси, %</i>	<i>Основные энергии альфаизлучения (выход), кэВ</i>	<i>Значение УВ^{вода}, Бк/дм³ [НРБ-99, П-2]</i>	<i>Природные вариации ОА водах (min – max), Бк/дм³</i>
^{238}U , α	$(4,468 \pm 0,003) \times 10^9$ лет ($\pm 0,07\%$)	$99,2745 \pm 0,0060$ ($\pm 0,006\%$)	4195 (0,77); 4150 (0,23); 4035 (0,0008)	3,1 (1,23* х.т.)	0,003 – 123
^{234}U , α	$(2,445 \pm 0,006) \times 10^5$ лет ($\pm 0,25\%$)	$0,0055 \pm 0,0005$ ($\pm 9\%$)	4770 (0,72); 4720 (0,28); 4603 (0,002)	2,9	0,003 – 400
^{235}U , α	$(7,038 \pm 0,005) \times 10^8$ лет ($\pm 0,07\%$)	$0,7200 \pm 0,0012$ ($\pm 0,17\%$)	4400 (0,55); 4365 (0,18); 4214 (0,06); 4596 (0,05); 4556 (0,04); 4414 (0,02); 4502 (0,02); 4219 (0,009); 4150 (0,009)	3,0	0,0001 – 15
^{232}U , α	72 года	----	5320 (0,69); 5260 (0,31)	0,42	-----

Уран изотоптарының радиотоксикологиялық сипаттамалары

■ УРАН (234,235,238U) жалпы жасушалық у болып табылады..

- Бүйрек функцияларының бұзылуы байқалады.
- Орталық жүйке жүйесінің бұзылуына алып келеді, ағзадағы тамақ алмасу (метаболизм) бұзылуына алып келеді. (патологическими проявлениями со стороны желудочно-кишечного тракта, печени, нарушениями водного, жирового, углеводного обмена, нарушениями функций щитовидной железы, сердечно-сосудистой системы, надпочечников).
- Радиобиологический эффект **238U** альфа-сәулеленуші ретіндегі радиобиологиялық эффектісі тұрақты (хронический) сәулелену ауруы ретінде байқалады.
- Құрамында уран бар еріменйтін бөлшектер өкпеде ұзақ уақыт бойы қалып әртүрлі дәрежелі радиациялық зақымданулар алып келеді.
- Полиморфты әсер

АКТИНИДТАРДЫҢ АШЫЛУ ТАРИХЫ

	Алыну әдісі	Ашқан ғалым	Изотоп	Жыл
Ac	Табиғи, U-233	Дебъерн	Ac-227, 21 ж	1899
Th	Табиғи	Берцелиус	Th-232, $\sim 10^{10}$ ж	1828
Pa	Табиғи, U-235	Ган, Мейтнер	Pa-231, $\sim 10^4$ ж	1918
U	Табиғи	Клапрот	U-238, $\sim 10^9$ ж	1789
Np	$^{238}\text{U}(\text{n}; 2\text{n})^{237}\text{U} \rightarrow ^{237}\text{Np}$	Макмилан, Абельсон	Np-237, $\sim 10^6$ ж	1940
Pu	$^{238}\text{U}(\text{n}; \gamma)^{239}\text{U} \rightarrow ^{239}\text{Np} \rightarrow ^{239}\text{Pu}$	Сиборг, т.б.	Pu-239, $\sim 10^4$ ж	1940
Am	$^{239}\text{Pu}(2\text{n}; \gamma)^{241}\text{Am}$	Сиборг, т.б.	Am-243, 8300 ж	1944
Cm	$^{239}\text{Pu}(\alpha, \text{p})^{243}\text{Am} \rightarrow ^{242}\text{Cm}$	Сиборг, т.б.	Cm-244, 19 ж	1944
Bk	$^{242}\text{Cm}(\text{d}, \text{n})^{243}\text{Bk}$	Сиборг, т.б.	Bk-246, 320 к	1949
Cf	$^{242}\text{Cm}(\alpha, 2\text{n})^{244}\text{Cf}$	Сиборг, т.б.	Cf-252, 2,4 ж	1950
Es	Ядролық жырылыс нәтижесінде	АҚШ ғалымдары (Беркли, Лос-Аламос)	Es-252, 472 к	1952
Fm			Fm-257, 100 к	1952
Md	$^{252}\text{Es} + \text{He} = ^{256}\text{Md}$	Гиорсо, Сиборг, Чоппин	Md-258, 51 к	1956
No	Cf + C; Cm + C; Am + O	Дубна	No-259, 58 м	1957
Lr	Cf + B; Cm + N; Am + O	Дубна	Lr-262, 3,6 с	1961